

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Finis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Curtium lib. vi. cujus effigies smaragdo & gemmis aliis coagmentata erat. Et hoc idem indicat mu-
mus, quem apud clarissim. patritium Venetum Stephanum Tepolum vidi, cujus inscriptio est,
ΣΒΑΕΤΚΕΩΝ ΠΕΙΡΙΑΣ ΖΕΤΣ, ibi enim quædam hujusmodi species habetur. Medium ve-
ro, ut qui dixit Delon orbis umbilicum. Finem, Martialis, cum scripsit:

Mart. lib. 4
Epig.
Artem l. 1.
cap. 45.
Quia in u-
tero infans
ab umbilico
alimoniam
capit.

Jam pervenimus usque ad umbilicum.

Sed eo loco intelligendus est voluminis terminus, qui cum volumen explicatur, in fine omnino est:
cum vero idem obvolvitur in spiram collectum, medium tenet locum. Se denim Onirocritæ per um-
bilicum dubio procul patriam intelligunt, unde scilicet educationis auspicia suscipiuntur, & per ea
quæ umbilico accidunt in somniis videri visa, de patria vaticinari solent.

MEDIUM. CAP. XXXVII

Hominis
medius
quid.

Videtur vero patria unicuique homini orbis medium esse, cum ab eo loco, ubi quisque lucem au-
spicatus est, & terrarum situm, & mundi spatia metiri incipiat, & quoquo versum iter atripuerit,
patriam semper quasi centrum statuatur. Sed apertissime Cicero Umbilicum pro Medio ponit osten-
dit in Verrem actione vi. *Et nuptam esse Libenam, quam eandem Proserpinam vocant ex Enneisiam ut-
more, qui locus, quod in media est insula situs, Umbilicus Sicilia nominatur.* In homine quoque, umbilicus
medio totius corporis loco constituitur, sive circumulum circumduxeris lacertis manibusque exporre-
ctis, sive ad quadræ figuram factum eum imagineris: quamquam de medio hominis diversa est &
Vitruvii & Varronis opinio: hic enim inguem in homine masculino medium agnoscit, umbilicum
ille. Apud Martialem medios lambere comperias, quod ad Varronis sententiam accedit: nam femi-
næ inguem esse medium, idem quoque Vitruvius constitetur.

FINIS. CAP. XXXVIII.

Umbilicus
in libro
quid sit.

Cum autem & finem significet umbilicus, ostendendum quid umbilicus in libro sit, de libro enim
loquitur Martialis, cum se pervenisse dicit ad umbilicum usque, uti paulo ante dicebamus. In
quo quidem multi hallucinantur, dum alii umbilicos esse putant, defenacula ea ænea quibus libro-
rum anguli ornantur simul & muniuntur: quandoquidem cornua etiam eodem errore vocari cre-
diderint à Poëtis, præcipue vero bullam in libro medio affixam. Alii signa esse quædam arbitrantur,
quibus antiqui librorum fines concludere soliti essent. Ideoque Porphyriorem citant, qui ad umbilic-
cum, ad finem interpretetur, apud Horatium.

*— Deus deus nam me vetat
Inceptum celeres promissum carmen jambos
Ad umbilicum ducere.*

Alii clavos ad similitudinem bullæ, qui pro ornamento affigi soleant tabulis quibus libri congluti-
nantur, intelligunt. Alii, ut ex errore uno in alium trahantur, rati se aperte rem indicasse, locum Ci-
ceronis ex tertio de Oratore citant: *Sed tum ita solet narrare Scævola, conchas eos umbilicos ad Capi-
tum & Lucrinum legere consuisse: ibi per Umbilicos, lapillos intelligunt lotos & politos, ita enim scri-
ptis prodidere, cum hæ buccinorum quorundam testulæ sint, quæ turbinatim convolvuntur, in sa-
pigium acuminatæ umbilici forma, qui ex lapide olim fieri consuevit, ad umbilici nostri similitudi-
nem.* Ut vero & Martialem & Horatium idem dicentes, neque non Catullum & Ovidium etiam
intelligamus, qui umbilicum hunc eodem omnes significato posuere, sciendum libros olim fieri
solitos ductu plurimum perpetuo, una quippe pagina, non ut nos, illis dissectis, & in quaterniones
quos dicimus consertis: & quia complicabantur ad instar spiræ convoluti, inde Volumina dicta sunt
à volvendo. In extrema autem pagina firmitudinis ergo parvus admodum bacillus, ex cedro quip-
pe, aut buxo, cupressove, vel ex ebano, vel ex ebore adglutinabatur, ad latitudinis modum, qua
membrana præcisa erat, hunc Umbilicum appellabant, cujus quidem capita volumine complicato
hinc & inde prostant: solebantque ea ex argento, vel etiamnum gemmis ad ornatum præmu-
niri, atque ea sunt quæ Cornua nonnulli vocitarunt, ut Ovidius ad librum Epistola Tristium
prima:

Candida, nec nigra cornua fronte gerat

A hoc est, neque ebone, neque argento, aut nitida ulla gemma umbilici præmuniantur, cujus facies atrata luctum præ se ferat Martialis xi.

Explicitum nobis usque ad sua cornua librum.

Sic apud eundem, uti superius dictum, quod & apud Horatium, umbilicus pro Fine ponitur: quia principium libri est, ubi à titulo incipit explicari: finis, ubi tota revoluta pagina perventum est ad umbilicum. Hujus ego generis volumina multa vidi, eaque vetustissima, alia ex membranis, alia ex Nilotica papyro, alia Græcis, alia Hebraicis, alia etiam Arabicis literis perscripta. Non præteribo papyracea illa monumenta, quæ in arcis Æliæ thesauris Romæ asservantur, in quibus archetypa est Constantini Imperatoris donatio, papyraceum esse textum, glutine quodam delibutum, mox aut aprina sana, vel vitro exæquatam ac perpolitum, ut & scripturæ patiens fuerit, neque ulla calamum asperitate offenderit, miro quippe lavore complatum.

CASTIMONIA ET CONCUPISCENTIA.

CAP. XXXIV.

B Excisus umbilicus apud Divinarum literarum Interpretes castimoniam significat: eo enim modo, *Umbilicæ amputatio quid in feminis.* quo præcisum præputium Circumcisionis illius est signum, qua libidinem atq; nequitiam à corde refecare debemus, ita in feminis umbilici amputatio castimoniam indicat; virtus enim ejus in umbilico est. Hinc de profanatis prostitutisq; Hierosolymis Ezechiel ita lamentatur, *In qua die nata es, non est excisus umbilicus tuus, vulva igitur matris adhærescit*: hoc est, nihil quicquam ab originatione separatur, sed patriæ coalita est, & applicita mollitudini, ut minimè mox mirum sit eam, quæ omnia subsequuntur, turpia perpetrare. Nam quod ex Jobe dicebamus, *virtus ejus est in umbilico*, sub umbilico ventris legere videtur Eucherius ut per hoc feminæ significet genitalia, sicut in viro lumbos dicimus. Nam umbilicus dubio procul est concupiscentiæ signum.

DE VENTRE. CAP. XL

C Am Venter quoque sua continet hieroglyphica, eaque ab umbilico, de quo nunc diebamus, non admodum aliena, quare nusquam de eo, quam post umbilicum, possumus commodius meminisse.

PRINCIPIUM. CAP. XLII.

Absolutum perfectumque opus significat, uti diximus, umbilicus. Contra venter in sacris præcipue literis nunc principii, nunc originis indicium est cum scilicet quis vel à nativitate, vel ab eo quo sapere cœpit tempore, factum inceptumve aliquid ostendere voluerit, ex utero, ventre dicet. Ita Jobes: *Si non ex ventre matris meæ dux illis fui*: de milericordia loquens, qua pauperes ab æ-Cap. 31. v. 12. tatis initio prosequi cœpisset.

MARE. CAP. XLII.

DIN Serapis descriptione figurave, de qua plenius alibi, *γαση ἢ ἰαλασσα* legitur, venter quippe *mare est*: & uti superius notavimus, Hippocrates decumbentem quempiam, qui mare conturbatum in somniis sibi sit videre visus, morbo eum ventris tentari conjicit, similitudine puto à mari sumpta: quod veluti flumina fontesq; omnes in se recipit, ita venter omnia consumat.

INSATIABILITAS. CAP. XLIII.

Unde Poëtæ ventrem pro gæna, & insatiabilitate variationeq; parasitica ponunt, ut apud Hora- *Lib. 1. ep. 15* tium in Epistolis:

Quicquid quæsiens ventri donabat avaro.

Sed ibi apertius:

*Scilicet ut ventres lamna candente nepotum
Diceret urendos.*